

בע"א (נתניה) 18233-02-14 - יוסף רחמים נ' עיריית נתניה

בע"א (נתניה) 18233-02-14 - יוסף רחמים נ' עיריית נתניה

בע"א (נתניה) 18233-02-14

יוסף רחמים

נגד

עיריית נתניה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

[06.03.2014]

כב' השופטת הדס רוזנברג שיינרט

החלטה

1. בפניי בקשה למתן אישור להישפט בנוגע לארבעה דוחות חניה שנרשמו לחובת המבקש בין השנים 2004-2013.
2. בבקשתו טוען המבקש כי הנו נכה וכי הדוחות שנרשמו לחובתו נתנו לו שלא כדין, שכן הוא החנה את רכבו, המסומן כרכב השייך לנכה, בהתאם למותר. עוד גורס המבקש כי המשיבה הטעתה אותו וגרמה לו לחשוב שכל הדוחות בטיפול והם יבוטלו, בעוד שבפועל לא נעשה דבר ולפיכך החמיץ המבקש את המועד להגשת בקשה להישפט. המבקש צרף תצהיר, מכתבים ותמונות לתמיכה בבקשתו. המסגרת הנורמטיבית -
3. סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982, קובע כדלקמן:
" (א) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

(תיקון מס')

(1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולענין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה - אם הגיש לתובע את הבקשה לביטול בתוך תשעים ימים מיום ההמצאה; החלטת התובע בבקשה לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הנקנס להודיע על רצונו להישפט;
(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה.
מי שהגיש בקשה לביטול כאמור בפסקה (1) לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בפסקה (2), אלא תוך שלושים ימים מיום המצאת ההודעה על החלטת התובע בענין הביטול" (הדגשות שלי - ה.ר.ש.).
4. אין חולק כי הבקשה להישפט במקרה דנן מוגשת בשיהוי יחסית למועדים הקבועים בחוק, ולפיכך השאלה הטעונה הכרעה הנה כלום יש מקום להיענות לבקשה חרף השיהוי בהגשתה.
5. בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ: "הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו."
בהתאם לסעיף 229(ה) לחסד"פ: "תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושנמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה".
6. ברע"פ 1260/09 סעיד נ' מ"י (פורסם בנבו) פסק ביהמ"ש העליון, מפי כב' השופט ג'ובראן:
"ניתן לראות אפוא כי כאשר בעבירה מסוג "ברירת משפט" עסקינן, יש להראות כי האיחור בהגשת הבקשה להישפט נובע מסיבות סבירות, שכן הנחת היסוד היא כי הנאשם כלל אינו מעוניין להישפט בגין מעשיו".
7. בהתאם להלכה הפסוקה, השיקולים אותם ישקול ביהמ"ש בבואו לבחון בקשה להארכת מועד להישפט, עולים בקנה אחד עם המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך בחינת בקשה לביטול פסק דין המוגשת מכוח סעיף 130(ח) לחסד"פ, לאחר שהנאשם הורשע בבית המשפט בהיעדרו מכוח סעיף 240(א)(2) לחסד"פ.
על המבקש להראות לפחות אחד משני טעמים המצדיקים פתיחת השער של בית-המשפט, כמו בבקשה לביטול פסק דין. האחד - סיבה מוצדקת לאי הודעתו במועד על בקשתו להישפט. השני - גרימת עיוות דין, אם הדיון בבית-המשפט, לא יתקיים (ראו למשל ע"פ (ירושלים) 40395/07 גרין נ' מ"י (פורסם בנבו); ע"פ (י-ם) 40599/07 רואמי אברהם נ' מ"י (פורסם בנבו)).

דיון והכרעה -

על רקע העקרונות המשפטיים שפורטו מעלה, תידון להלן הבקשה לגבי כל אחד מהדוחות, לפי סדרם;

דו"ח מספר 28288140 ודו"ח מספר 66828641

8. דו"ח חניה מספר 28288140 נרשם לחובת המבקש בשנת 2004 עקב חניה על המדרכה בכיכר ציון בנתניה. דו"ח חניה 66828641 נרשם לחובת המבקש בשנת 2007 עקב חניה על המדרכה ברחוב שמואל הנציב 19 בנתניה. לטענת המבקש, אכן חנה על המדרכה עם רכבו בנסיבות שתוארו בדוחות הללו, אולם עשה זאת באופן שאינו מפריע למעבר עגלות נכים, מעבר עגלות תינוקות ומעבר הולכי רגל. לשיטת המבקש, מותר היה לו לחנות כפי שחנה נוכח העובדה שמדובר ברכב המסומן עם תג נכה. המבקש צרף תמונות המתעדות לטענתו את אופן חניית רכבו בתאריכים האמורים.
9. מן המסמך שסומן "ב" וצורף לתגובת המשיבה, עולה כי המבקש הגיש בקשה לביטול דוח החניה מספר 28288140 בשנת 2004 ונדחה ע"י תובעת עירונית מוסמכת ביום 4/11/05. לגבי דוח מספר 66828641 הוגשה מטעם המבקש בקשה לביטול בשנת 2008, לאחר שהדוח הפך חלוט. המבקש הגיש בקשה לבית המשפט לעניינים מקומיים להישפט בגין שני הדוחות שבנדון (בע"א 15731-05-09 עניינים מקומיים נתניה). מפרוטוקול הדיון שהתקיים בפני כב' השופטת טלמור ביום 7/12/09 (נספח "ו" לתגובת המשיבה) עולה כי המבקש מחק את בקשתו ללא צו להוצאות, בהסבירו כי הוא חפץ להתייעץ עם עורך דין ולצרף לבקשתו דוחות נוספים.
10. הבקשה שבפניי אינה אלא חזרה על בקשה שהוגשה לבית משפט זה בגין אותם דוחות בדיוק כבר בשנת 2009 ואשר נמחקה ע"י המבקש. המבקש היה מודע, אם כן, לזכויותיו, כמו גם לדרכי התקיפה של דוחות החניה כבר בשנת 2009, ואין בבקשתו כל הסבר או טעם לשיהוי הניכר בהגשת בקשתו המחודשת להישפט. משכך הם פני הדברים, לא ניתן לומר כי המבקש השכיל להצביע על סיבה מוצדקת לאי הודעתו במועד על בקשתו להישפט.
14. לאחר שבחנתי את מכלול הנתונים ואת המסמכים שצורפו הן לבקשה והן לתגובת המשיבה, סבורני כי אף התנאי של גרימת עיוות דין איננו מתקיים במקרה דנן.
- השאלה כלום החנה המבקש את רכבו בהתאם לתנאים המפורטים בסעיף 2 לחוק חניה לנכים, תשנ"ד-1993, הנה שאלה עובדתית המצריכה ברור ראייתי. בחלוף זמן כה רב מאז רישום הדוחות, הופכת מלאכת הברור הנדרשת להיות קשה ביותר, שלא לומר בלתי אפשרית. המבקש היה מודע לאורך כל הדרך לדוחות שנרשמו נגדו ואף פנה לבית המשפט בבקשה להישפט בשנת 2009. משהחליט המבקש לוותר על בקשתו להישפט בשנת 2009 ולא מיהר להגיש בקשה מחודשת בעניין, אין לו להלין אלא על עצמו ולא ניתן לומר כי ייגרם לו עיוות דין המצדיק סטייה מהמועדים הנקובים בדין להגשת בקשה להישפט.
15. נוכח האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה בנוגע לדוחות מספר 28288140 ו- 66828641. דו"ח מספר 67887810 -
16. המשיבה הודיעה כי לפנים משורת הדין היא מבטלת את הדוח הלה ולפיכך אין עוד צורך לדון לגביו בבקשה להישפט. דו"ח מספר 67576918 -
17. המדובר בדוח שנרשם לחובת המבקש עקב חניה בתחום צומת ביום 24/1/13. הצומת בה עסקין הנה צומת הרחובות ויצמן, שער העמק והיהלום. המבקש הגיש בקשה לביטול הדוח ביום 22/7/13 ונדחה ביום 25/7/13. בעקבות כך הגיש המבקש לתביעה העירונית בקשה להישפט ביום 13/11/13, ברם בבקשתו נדחתה נוכח העובדה שחלף המועד להישפט.

הודעת חניה
לנכים,
תשנ"ד-1993,
הנה שאלה
עובדתית
המצריכה ברור
ראיתי. בחלופ
זמן כה רב מאז
רישום הדוחות,
הופכת מלאכת
הברור הנדרשת
להיות קשה
ביותר, שלא
לומר בלתי
אפשרית.
המבקש היה
מודע לאורך כל
הדרך לדוחות
שנרשמו נגדו
ואף פנה לבית
המשפט
בבקשה
להישפט בשנת
2009.
משהחליט
המבקש לוותר
על בקשתו
להישפט בשנת
2009 ולא
מיהר להגיש
בקשה מחודשת
בעניין, אין לו
להלין אלא על
עצמו ולא ניתן
לומר כי ייגרם
לו עיוות דין
המצדיק סטייה
מהמועדים
הנקובים בדין
להגשת בקשה
להישפט.

18. בהתאם לסעיף 3א(א) לחוק חניה לנכים: "על אף האמור בכל דין, לא תימסר הודעת תשלום קנס לגבי רכב הנושא תג נכה, החונה בניגוד להוראות סעיפים 2 ו-3, אלא אם כן הרכב צולם באופן המעיד על התקיימות אחת הנסיבות האמורות בסעיף 2א(3) או (4) או 3, ועל גבי הודעת תשלום הקנס צוין כי הרכב צולם וכי הצילום יומצא לבעל הרכב; הומצאה הודעת תשלום הקנס לבעל הרכב, יצורף אליה צילום כאמור".

19. לתגובת המשיבה צורף בהקשרו של דוח זה רק דוח החניה (שסומן "י"), ללא תמונות נלוות (זאת בניגוד לדוח מספר 67887810 לגביו צורפו גם תמונות). בדו"ח עצמו לא נרשם כי הרכב צולם או כי נלווים לו צילומים. ככל שלא צולם רכבו של המבקש עובר לביצוע העבירה הנטענת בדוח, הרי שנוכח העובדה שמדובר ברכב הנושא תג נכה, אסור היה למשיבה למסור בגין עבירה זו הודעת תשלום קנס.

20. בשקלי את מועד ביצוע העבירה המיוחסת למבקש, לצד חוסר הוודאות בנוגע להתקיימות דרישותיו של סעיף 3א(א) לחוק חניה לנכים, סבורני כי חרף השיהוי הבלתי מוסבר בהגשת הבקשה להישפט, עלול להיגרם למבקש עיוות דין באם תימנע ממנו הגישה לבית המשפט, ולפיכך ניתנת לו בזאת רשות להישפט.

המזכירות תשלח למבקש זימון לבית המשפט בגין הדוח מספר 67576918.
המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ד' אדר ב תשע"ד, 06 מרץ 2014, בהעדר הצדדים, עמוד 3